

**Moskva ja kogu Venemaa patriarhi KIRILLUSE
Jõululäkitus ülemhingekarjastele, hingekarjastele, diakonitele, mungaelupidajatele
ja kõigile Vene Õigeusu Kiriku ustavatele lastele**

*Jumala armastus meie vastu on saanud avalikuks selles,
et Jumal oma ainusündinud Poja on läkitanud maailma,
et me Tema läbi elaksime.*
(1 Jh. 4, 9)

**Ülipühitsetud ülemhingekarjased, auväärt isad,
austatud mungad ja nunnad, kallid vennad ja õed!**

Jumala Poja lihas sündimise tõttu rõõmuga täidetud südamest pöördun kõigi Teie poole ja õnnitlen Teid meie Issanda ja Päästja Jeesuse Kristuse helge ja elukandva Sündimise püha puhul.

Au olgu Jumalale kõrges, ja maa peal rahu, inimestest hea meel!"(Lk. 2, 14). Ülistades aastast aastasse Lunastaja ärarääkimatut vastutulelikkust meie suhtes, nagu ükskord Petlemma karjased olles kuulnud ingli käest *suurt rõõmu, mis saab osaks kogu rahvale*"(Lk. 2, 10), ruttame oma vaimulike silmadega vaatama Messiat, kelle tulekust kuulutasid ette ausad prohvetid ja keda ootasid paljud mehed ja naised.

Ja vaata, prohvet Haggai sõnade järgi, *kõigi paganate poolt Soovitu* (Hg. 2, 7) *loobub iseenese olust, võttes orja kuju, saades inimese sarnaseks* (Fi. 2, 7). Maailmakõiksuse käskija ei vali enda jaoks imperaatori lossi, ei selle maailma vägevate elupaika, ei rikaste ja kuulsate magamistuba. Tema jaoks ei leidu kohta isegi võõrastemajas. Jumala Poeg sünnib loomade hoidmiseks kasutatud koopas, hällina teenib Teda loomasõim.

Mis on vaesem kui koobas, ja alam kui mähkmed, mille sees Jumaluse rikkus üles paistis? Valides meie päästmise Salasuseks viimse vaesuse (Jõulupüha ipakoi), ei võta Kristus meelega vastu neid väärtusi, mida peetakse oluliseks meie maailmas: võimu, rikkust, austust, kuulsat päritolu ja sotsiaalset staatust. Ta pakub meile teistsugust eluseadust, alandlikkuse ja armastuse seadust, mis võidab uhkuse ja kurjuse. Selle seaduse järgi muutub inimese nõtrus, Jumala armuga ühendatult, selleks jõuks, mille vastu ei saa selle maailma vägevad ja võimsad. Jumala vägi ilmutab ennast mitte maises suuruses ega ilmalikus heaolus vaid lihtsuses ja südame alandlikkuses.

Saarovi püha Serafimi sõnade järgi: *Issand otsib südameid, mis on täis armastust Jumala ja ligimese vastu, vaat see on aujärg, millel Tema armastab istuda... Poeg, anna mulle oma süda," ütleb Ta, ja kõik muu annan Ma sulle pealegi," sest inimsüdamesse võib mahtuda Jumalariik*" (Vestlus kristliku elu eesmärgist). Issand ei järelesta kerjuseid ja kodutuid, ei põlga neid, kellel on vähe raha ja mitte prestiižikas töö, ning seda enam pole Ta hoolimatu nende suhtes, kes on puudega või raskesti haige. Kõik see iseenesest ei lähenda ega vii inimest kaugemale Jumalast ning seetõttu ei peaks see inimest tõukama masendusse ega hukutavasse meeleheitesse. Päästja otsib meid endid. *Mu poeg! Mu tütar! Anna mulle oma süda,* kutsub Ta (Õp. 23, 26).

Kristuse Sündimise imeline püha tuletab meile meelde vajadust kõrvalekaldumatult järgida Kristust, kes tuli selleks, *et meil oleks elu, ja oleks seda ülirohkesti* (Jh. 10, 10) ja kes Ise on ainus õige tee ja vääramatu tõde ja tõeline elu (Jh. 14, 6). Ning ärgu hirmutagu meid paratamatult ettetulevad raskused ega murdku meid meile osaks langevad katsumused, sest Jumal on meiega! Jumal on meiega, ning meie elust kaob hirm. Jumal on meiega, ja me leiame hingerahu ja rõõmu. Jumal on meiega, ja me käime oma maist rännakut kindla lootusega Tema peale.

Käies Kristuse järel, läheb inimene selle maailma stiihiatega vastuvoolu. Ta ei alistu ettetulevatele kiusatustele ning otsustavalt lõhub sellel teel ees seisvad patu vaheseinad. Sest justnimelt patt eemaldab meid Jumalast ja teeb meie elu tõeliselt kibedaks. Justnimelt patt varjab meie eest jumaliku armastuse valguse ning viskab meid mitmesugustesse hädadesse ja teeb kalgiks meie südame teiste inimeste suhtes. Pattu saab võita aga üksnes Püha Vaimu armu abil, mida meile antakse Kiriku kaudu. Kui me võtame vastu Jumala väe, siis see kujundab ümber

meie sisemaailma ning aitab meil vastavalt Issanda tahtele kujundada ümber ka välist maailma. Ning seetõttu need, kes ühel või teisel viisil kirikuühtsusest välja langevad, kaotavad võime kanda tõeliselt head vilja otsekui ärakuivavad puud.

Erilise sõnaga tahaksin ma täna pöörduda Ukraina elanike poole. Vennatapulik vastasseis, mis on tekkinud Ukrainamaal, ei tohiks südamesse vihkamist külvates lahutada kirikulapsi. Tõeline kristlane ei saa vihata ligimest. Issand ütleb: *Te olete kuulnud, et on öeldud: Armasta oma ligimest ja vihka oma vaenlast! Aga Mina ütlen teile: armastage oma vaenlasi,... et te saaksite oma taevase Isa lasteks, sest Tema ju laseb oma päikest tõusta kurjade ja heade üle*"(Mt. 5, 43-45). Saagu need Päästja sõnad meile kõigile elu juhiseks, ning ärgu kunagi leidku kohta meie hinges viha ega vastumeelsus teiste suhtes.

Kutsun paljurahvusliku Vene Õigeusu Kiriku kõiki liikmeid sügavalt palvetama vaenu kiirema ja täieliku lõppemise eest Ukrainas, nii ihuliste kui hingeliste haavade paranemise eest, mida sõda on inimestele toonud. Palugem nii kirikus kui kodus Jumalat selle eest, palugem ka nende kristlaste eest, kes elavad kaugetes maades ja kannatavad relvakonfliktide käes.

Sel valgustkiirgaval Jõuluööl ja ka järgnevatel pühadel päevadel kiitkem ja ülistagem meie Päästjat ja Issandat, kes oma suure inimesearmastuse pärast soovis tulla maailma. Sarnaselt piibellike Hommikumaa tarkadega toogem Jumal-lapsukesele Kristusele oma kingitused: kulla asemel oma siira armastuse, viiruki asemel tulise palve, mürri asemel hea ja hooliva suhtumise ligimestesse ja ka kaugematesse.

Veel kord õnnitlen Teid kõiki, mu kallid, Kristuse Sündimise helge püha puhul ning saabunud uue aasta puhul. Palvelikult soovin Teile palju armu ja heldust andiderohkelt Issandalt Jeesuselt. Aamen.

MOSKVA JA KOGU VENEMAA PATRIARH

Kristuse Sündimine
2015/2016.a.
Moskvas